

JAROMĚŘICKÝ LEták Farnosti

LEF

Číslo 256

14. 6. - 9. 8. 2026

Kalendář:

- ◆ 26. 6. od 18 hod. Večer na terase se skupinou JA.RO
- ◆ 3. 7. bude otec Tomáš navštěvovat nemocné
- ◆ 5. 7. Sbírka na opravy a podporu pastorače
- ◆ 12. 7. v 9:30 hod. slavnostní mše sv. s doprovodem chrámového sboru - pouť ke cti sv. Markéty
- ◆ 17. a 18. 7. od 20:30 hod. Kostel ve tmě - noční prohlídky v kostele sv. Markéty
- ◆ 24. a 25. 7. od 20:30 hod. Kostel ve tmě - noční prohlídky v kostele sv. Markéty
- ◆ 1. 8. v 19 hod. Festival Petra Dvorského - Zahajovací operní galakonzert v kostele sv. Markéty
- ◆ 2. 8. Sbírka na opravy a podporu pastorače
- ◆ 7. 8. bude otec Tomáš navštěvovat nemocné
- ◆ 28. 8. od 18 hod. Večer na terase se skupinou RATHAN

Modlitba za rodinu

„Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.“ (Jozue 24,15).

Otče náš,
děkujeme, že Ti záleží na celé naší rodině.
Prosíme, aby Tě všichni naši blízcí mohli poznat.
Pomoz nám být pro ně příkladem lásky a služby.

Vyznáváme,
že všichni potřebujeme Tvé moudré a láskyplné vedení,
abychom mohli vytvářet krásné rodinné společenství.

Ochraňuj naše děti,
aby nebyly strhávány špatnými příklady.

Čekáme na Tvou pomoc a prosíme,
buď v naší domácnosti Pánem.

Dej, aby náš rodinný život
byl veden Tvým slovem a modlitbou.

Prosíme Tě,
aby se naše rodina stala oázou klidu a pokoje
v dnešní neklidné a narušené době.

Amen.

(převzato z <https://www.modlitba.cz>)

Jsme na webu!

www.farnostjaromerice.cz

Mimo farnost

- ◆ 14. 6. od 16 hod. seminář
Manželský slib v Moravských
Budějovicích
- ◆ 19. - 21. 6. Festival Kefasfest
v Dolních Kounicích
- ◆ 4. a 5. 7. hlavní pouť
v Hlubokých Mašůvkách
- ◆ 18. - 19. 7. Velká pouť
v Kostelním Vydří

!!! Hledá se LEF redaktor !!!

Pokud máš zájem podílet se na přípravě farního zpravodaje, přihlas se u otce Tomáše, nebo na tel. 608558266.

Těšíme se na Tebe!

- ◆ **Setkání MM babičky**
a vytrvalé modlení za Ukrajinu
čtvrtým rokem
- ◆ každou středu v 17:00 hod. v Lidovém domě se modlíme za naše děti a vnučata

TERMÍNY SCHOLIČKY:

- ◆ **23. 6. 2026**
- od 17:00 hod. v kostele sv. Markéty (bývalá dětská kaple)

- ◆ **28. 6. 2026**
- doprovod mše svaté

TERMÍNY SCHOLY:

- ◆ **16. 6. 2026**
- od 16:45 hod. v kostele sv. Markéty (bývalá dětská kaple)
- ◆ **28. 6. 2026**
- doprovod mše svaté

Úvodní slovo**Moji milí farníci,**

v tomto období začíná v našem kostele hlavní turistická sezóna. Mnoho událostí spojených s létem přináší zvýšenou aktivitu farnosti i pastoračního života.

Děkuji všem, kteří se aktivně zapojují do života naší farnosti a ochotně pomáhají tam, kde je třeba. Ve farním zpravodaji najdete také rozhovor se mnou, který snad alespoň částečně nahradí mé tradiční úvodní slovo.

Těším se na podzimní instalaci relikviáře blahoslavených mučedníků P. Jana Buly a P. Václava Drboly, která bude významnou událostí pro naši farnost.

Rovněž vám děkuji za vaše modlitby za naši farnost i za mě osobně. Velmi si jich vážím.

S přáním požehnaného léta

Váš otec Tomáš

Rozhovor s naším farářem otcem Tomášem

Tomáši, začneme od začátku. Co řekneš o své rodině, odkud pocházíš, něco o svém dětství a mládí?

Pocházím z obyčejné rodiny, kde víra byla přirozenou součástí života, ale nebyla nikdy vnucovaná. Spíš jsem ji postupně objevoval. Dětství jsem prožil docela normálně – škola, kamarádi, různé zájmy. Rád na to období vzpomínám, protože právě tam se postupně rodily první otázky o smyslu života a o Bohu.

Jaký byl prvotní impulz, že jsi začal přemýšlet o kněžství?

Nebyl to jeden okamžik, spíš postupná cesta. Člověk začne víc vnímat, že ho Bůh nějak zve. U mě to bylo skrze zvláštní zkušenost. V 15 letech jsem po dopravní nehodě strávil několik týdnů na ARO (oddělení) a pak 11 měsíců v nemocnici. Myslím si, že právě tato intenzivní zkušenost byla jedním z hlavních impulsů mého povolání. V dětství jsem nikdy o kněžství nepřemýšlel, i když jsem chodil každou neděli do kostela.

Jak vzpomínáš na seminář, své svěcení a primici?

Seminář byl čas formace – nejen studia, ale hlavně lidského a duchovního zrání. Nebylo to vždy jednoduché, jsem technik a nikdy jsem neměl zvláštní nadání pro humanitní obory nebo jazyky. Studium pro mě nebylo jednoduché a znamenalo především překonávání vlastních limitů a náročných zkoušek. Ale zpětně to vnímám jako velmi důležité období. Na rozdíl od mnohých spolužáků jsem tento čas nevnímal sklíčeně. I když někteří bohoslovci vnímali seminář něco jako institucionální formaci podobnou životě v klášteře, vězení, nebo vojně. Já jsem to tak neměl. Pro mě to nebylo nějak smutné nebo těžké. Bral jsem to tak, že to tak je a tento čas 6 let je určen k intenzivnímu studiu. Také si zvykáte po dobu 6 let na samotu a jiný řád a rytmus života, než je v rodině. Během roku nejezdíte domů, kontakt s rodinou je omezen, soustředíte se na duchovní a studijní formaci. Naštěstí jsem měl v semináři vždy dobré kamarády, se kterými dodnes prožívám například expedice a cestování.

(pokračování na stránce 3)

Svěcení je samozřejmě jeden z nejsilnějších okamžiků mého života – chvíle, kdy si člověk velmi záhy uvědomí, že to není jen tak. Přijmete jako slabý člověk zodpovědnost a závazek.

A primice? To je taková radost mládí, které se cítí být v tento okamžik výjimečné. Setkání s lidmi, kteří člověka provázeli.

Na jakých místech jsi působil, než ses dostal k nám do Jaroměřic?

Každé místo člověka nějak utváří. Každá farnost je jiná, jsou tam jiní lidé, a každá farnost má své radosti i výzvy, a člověk se učí být knězem znovu a znovu v konkrétních situacích. Vlastně si v den svěcení neumíte představit co bude, kde skončíte, kam vás pošlou, jak svoji službu kněze a faráře zvládnete. Jako mladý člověk neřešíte spoustu věcí. Jste do jisté míry nezodpovědný ke svému zdraví a životosprávě. Nevadí vám nějaká obtíž a komplikace. Mladí lidé dávají svůj život levně, protože je z pohledu mládí nekonečný a bez problémů. Nevadí vám zas tak bydlet v často naprosto nevyhovujících farách a pracovat často bez odpočinku a perspektivy. Hledáte Boží vůli tam, kde jste, a v tom, co právě děláte. Vždy s Boží pomocí a vírou.

Začínal jsem jako jáhen v Příměticích u Znojma, potom dva roky jako kaplan v Telči, potom 11 let v Křižanově a Heřmanově jako farář, a potom Jaroměřice a Myslibořice.

Ani jedno místo jsem si sám nevybral a poslušně jsem je přijal a pak opustil. Někdy je to podobné, jako když člověk musí opustit místo, které si oblíbil. Nevybral si to, ale přijme to a jde dál.

Jak sis u nás zvykl a jak se Ti tady žije?

Jaroměřice jsou krásné místo a postupně se pro mě staly domovem. Samozřejmě každé začátky jsou o hledání a zvykání si, ale dnes už to vnímám jako prostředí, kde jsem „doma“ mezi lidmi, které znám. Když moje maminka byla poprvé na naší faře, tak odjela domů s pláčem. Zažila, jak jsem se nadřel, než jsem opravil faru v Křižanově, která byla po mém nástupu z jiného století a v čase mého odchodu moc pěkně opravená a vybavená pro normální život. Pak rodiče uviděli, jak jsem dostal „za odměnu“ faru ve velmi špatném technickém stavu a kostel, který potřeboval rozsáhlé opravy a byli z toho dost smutní. Já jsem se to snažil nevnímat. Nicméně asi všichni chápeme, že je to jeden z důvodů, proč možná nejsou povolání ke kněžství. Myslím si, že nikdo z rodičů dětí a mládeže z Jaroměřic by si nepřál, aby začínaly svou službu v podobných podmínkách. Proto bych byl rád, kdybychom společně pracovali na důstojném a vhodném bydlení pro mé nástupce. Já mám naštěstí povahu bojovníka. Tedy zatím. Jaroměřice jsem si nevybral, ale s pokorou přijal. A mnoho věcí z mého života pak znáte. O mé práci, nechť píší a mluví jiní.

Hodně cestuješ, tvé zkušenosti a vzpomínky by vydaly určitě na knihu. Alespoň o některé by ses s námi mohl podělit.

Cestování mám rád, protože člověk vidí, jak různorodý je svět a jak různě lidé žijí na různých místech. Často si z cest odvážím jednu důležitou zkušenost – že Bůh je blízko lidem všude, nejen u nás. A někdy člověk zjistí, že lidé, kteří mají méně, mají často větší radost a vděčnost. Cestování je také určitá povaha apoštolů Petra a Pavla a dalších. Jste v na cestách v Božích rukou. Nejistota co přinese další den, kde budete spát, co budete jíst, jaké se objeví komplikace nebo krásy přírody. Na expedicích na motorce je to hodně intenzivní. Jste vystavení počasí a určitým limitům. Spí se obvykle venku. Je to také dost fyzicky náročné a musíte překonávat svoje limity a vystoupit ze své komfortní zóny.

Liturgické texty

11. neděle v mezidobí

1. čtení: Ex 19,2-6a

2. čtení: Rim 5,6-11

Evangelium: Mt 9,36-10,8

12. neděle v mezidobí

1. čtení: Jer 20,10-13

2. čtení: Rim 5,12-15

Evangelium: Mt 10,26-33

13. neděle v mezidobí

1. čtení: 2Kral 4,8-11.14-16a

2. čtení: Rim 6,3-4.8-11

Evangelium: Mt 10,37-42

Den slovanských věrozvěstů

1. čtení: Iz 61,1-3a

2. čtení: 2Kor 4,1-2.5-7

Evangelium: Lk 10,1-9

15. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 55,10-11

2. čtení: Rim 8,18-23

Evangelium: Mt 13,1-23

16. neděle v mezidobí

1. čtení: Mdr 12,13.16-19

2. čtení: Rim 8,26-27

Evangelium: Mt 13,24-43

17. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Kral 3,5.7-12

2. čtení: Rim 8,28-30

Evangelium: Mt 13,44-52

18. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 55,1-3

2. čtení: Rim 8,35.37-39

Evangelium: Mt 14,13-21

19. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Kral 19,9a.11-13a

2. čtení: Rim 9,1-5

Evangelium: Mt 14,22-33

Pokračování rozhovoru s otcem Tomášem Holcnerem

Ještě zpátky k naší farnosti, jaké máš další plány?

Plány jsou důležité, ale zároveň se snažím být otevřený tomu, co přichází. Mým přáním je, aby farnost byla živým společenstvím, kde se lidé nejen setkávají, ale také rostou ve víře a vzájemných vztazích. Je jasné, že víra a chození do kostela není pro každého. Myslím si, že musíme být otevřeným společenstvím s nějakou perspektivou křesťanského života. Za 20 let bude v naší brněnské diecézi obsazeno knězem se statutární funkcí asi kolem 60 farností. Je tedy nevyhnutelné, že při dnešním průměrném věku kněží 63 let dojde k zásadním změnám při správě farností. Myslím si, že budou vedením diecéze logicky preferovány farnosti, kde bude perspektivní společenství rodin a pěkné zázemí pro kněze. Mým úkolem je nasměrovat farnost Jaroměřice k tomuto cíli. Vytvořit životaschopné společenství schopné ekonomické a pastorační samostatnosti. O Velikonocích jsem řekl, že lidé střední a starší generace jsou dnes obrovskou oporou naší farnosti. Budoucnost však bude záviset na tom, zda se nám podaří předat víru dětem, mladým lidem a rodinám. Tady a teď. To znamená že máme velký úkol. Připravit naši farnost na budoucnost, aby byla skvělým místem pro život budoucích generací našich vnoučat a dětí. Jinak hrozí, že to, co jsme převzali a budovali, nebude mít kdo dále rozvíjet. Mám někdy pocit, že takto sobecky uvažují politici, a lidé, kteří si chtějí užít přítomného života, zadlužit stát a přenést splácení dluhů na další generace. Nestačí pouze využívat to, co jsme zdědili. Máme odpovědnost předat kostely, fary i celé společenství

v dobrém stavu těm, kteří přijdou po nás. To je podle mého soudu projev obrovské nelásky a sobectví k těm, kteří mají přijít po nás. My si užijeme krásného kostela, jehož oprava nám spadla do klína takřka bez práce, námahy a toho, abych po každé křesťanské rodině v nedělních ohláškách vymáhal statisíce peněz na opravy našeho kostele, a až to opotřebujeme, ať se starají další.

Ještěli chceme být opravdu dobří lidé, musíme myslet na budoucnost. Nastavit ekonomické parametry farnosti tak, aby mohla farnost přežít i při budoucích nezbytných investicích. Někdy mám pocit, že si jako katolíci dostatečně neuvědomujeme odpovědnost za majetek a společenství, které jsme převzali od předchozích generací. Mnozí z nás vyrostli v době komunizmu, kdy odpovědnost za mnoho věcí nesl někdo jiný. Dnes se znovu učíme převzít odpovědnost za to, co nám bylo svěřeno. Své plány bych pak nazval pastorační a misijní, opřené o racionální ekonomickou soběstačnost a perspektivu. Abychom tato témata mohli rozvíjet, musím ve farnosti hledat lidi s pastoračním talentem, kteří budou v rámci synodality a pastorační rady upevňovat víru a evangelium a lidi, kteří mají talent k rozvoji hospodářské činnosti farnosti a její ekonomické samostatnosti a prosperitě třeba k udržení opraveného kostela a třeba stavbě nové fary.

K nám do farnosti jsi nastoupil v srpnu 2016. Jsi mezi námi deset roků, to je už kus života. Když se ohlédneš zpět, které okamžiky se Ti nejvíce vybaví?

Je jich mnoho. Setkání s lidmi, křty, svatby, pohřby – všechny ty chvíle, kdy člověk stojí u důležitých momentů lidského života. Ale také obyčejná setkání, rozhovory, společné chvíle. To všechno tvoří život farnosti u kterého v Jaroměřicích mohu být. Deset let není mnoho ale ani málo v životě člověka. Pro děti, které mají deset let, tak ty vlastně neznačí jiného faráře v Jaroměřicích, než jsem já. A ti, kteří mají přes osmdesát, zažili jako faráře mnohé jiné s různými talenty a různých povah. Jedno přísloví říká: „Není žádný ten, kdo by se zavděčil všem“. Všechno je do jisté míry relativní. Můj život se skládá ze střípků a jedním z nich v mém životě jsou a budou Jaroměřice. A život je to, co se právě děje. V Jaroměřicích jsou součástí mého života Jaroměřice, v Křižanově to byl Křižanov a co přijde, bude opět součástí mého života. Nedělám si iluze, že mě v Jaroměřicích nechá vedení diecéze do mého důchodu nebo smrti. Výměnu faráře ve farnosti rád přirovnávám k rozvodu. Maminka se rozhodne že již tatínka nechce a chce jiného. Tatínek je postaven před hotovou věc. Maminka si nechává všechno. Děti, dům, prostě všechno, co měl tatínek ve své rodině rád a co vybudoval a udělal. Vezme si jen svoje věci a jde jinam, protože to tak je, maminka se tak rozhodla a tatínek s tím nic nenadělá. Většinou jde kněz začínat takřka od nuly. Stejně to bylo s mým loučením v Křižanově a Heřmanově a s mým novým domovem v Jaroměřicích. Noví lidé, nové pracovní výzvy, nový domov, který jsem si nevybral, jen kdysi přijal v den svěcení. Někdo vás má rád a jste přátelé, někomu se nelíbíte, tak vás potřebuje třeba jen k udělování svátostí a nic víc od vás nepotřebuje.

Nicméně mám radost s několika maličkostmi, jako je obnovená farní zahrada, vydlážděné nádvoří fary, farní kaple na faře, nově opraveného kostela, díla Mistra Olivy a nové fary v Myslibořicích, kde jsem mohl přispět k záchraně lidských osudů 6 domácností. Mám také radost ze stovek křtů, mší svatých, udělených svátostí atd.

Na závěr, chceš nám svým farníkům něco sdělit a jak naši farnost vnímáš?

Chtěl bych poděkovat. Za otevřenost, za spolupráci, za to, že tvoříme společenství.

Farnost nevnímám jako „místo“, ale jako živé společenství lidí, kteří se snaží jít spolu cestou víry. A to je něco velmi cenného. Když se řekne farnost, tak je to co? Je to IČO v rejstříku církevních právnických osob, anebo jsou to všichni pokřtění bydlící na území farnosti, nebo jsou to lidé, kteří přijdou občas do kostela, nebo jsou to lidé, kteří chodí do kostela ve všední den? Jak tedy vnímat farnost? Aktivní, pasivní, kamarádi, nepřátelé? Myslím si, že farnost jsme všichni, kteří nějakým způsobem patříme k sobě. Lidé různých povah a příběhů. A to mohou být také lidé věřící i pochybující. Každý, s kým se setkám mě nějak obohacuje a formuje. A za to jsem rád. Tak s Boží pomocí jdeme dál.

Děkuji za všechno, co pro nás děláš a že sis udělal čas na tento rozhovor.

Miloš Jansa

Patří politika za ambon?

Vážení farníci,

K napsání této úvahy mě inspirovaly blížící se komunální volby počátkem října, kdy budeme volit nové zastupitele města Jaroměřic (a místních částí), zvolení zastupitelé pak podle schopností navzájem se domluvit zvolí ze svého středu starostu, místostarostu a radu města, která bude celé další 4 roky rozhodovat o chodu a financování města.

Pokud v nadpisu píší „politika“, pak bychom si měli ujasnit, co si pod tímto pojmem představujeme. Pokud si pod tímto pojmem představuji aféry, korupci, obstrukce, hádky a rozmišky potencionálně sdělovacími prostředky, tak to za ambon nepatří. Za ambon nepatří rozdělování na ty „správné“ a ty „fuj“ podle osobního názoru řečníka za pultem. Za ambon nepatří proklínání těch, kteří by si snad dovolili volit za prezidenta Losnu místo Mazňáka.

Za ambon patří Boží slovo.

Boží slovo by nás křesťany stejně tak ve farnosti jako na celém světě mělo sjednocovat, ať máme jinak na fungování společnosti nebo města rozdílné názory. A pokud se lidé na něčem sjednotí, mají společný zájem, pak tento společný zájem musí prosazovat (společně s těmi, kteří mají zájmy podobné, a proti těm, kteří mají zájmy odlišné). Platí to jak v oblasti víry, tak v oblasti světských záležitostí. A protože dav prosazuje své zájmy obtížně, vznikla zastupitelská demokracie, kdy si lidé vyberou podle svého nejlepšího vědomí a svědomí nějaké zástupce schopné společné zájmy hájit.

Začali jsme Božím slovem a jsme u té správné „politiky“. Politici naplnění Božím slovem ho mohou dále šířit ve světě pohanů. Myslím, že se tomu říká evangelizace.

Jak se člověk takovým zástupcem a politikem stane? Někdy je to dřina, někdy „jízda“. Dodnes si vzpomínám, jak mě v ředitelně naší školy oslovil Láďa Šabacký, jestli nechci kandidovat. Jsem demokrat tělem i duší, ctící rozdílné názory? Jsem. Jsem křesťan a nestydím se za to? Jsem. Pracuji s lidmi a mezi lidmi? Pak jsem lidovec... A bylo vymalováno. Ze člena posléze „karierní postup“ na předsedu místní organizace KDU ČSL. S velkou odpovědností vůči ostatním členům, ale hlavně vůči farnosti, protože kdo jiný by měl právě farnost zastupovat než strana, která má to „káčko“ ve svém názvu. A že to „káčko“ dokáže být v tomto světě někdy pěkná koule u nohy!

Jsem sice již několikanásobný dědeček, ale nebyl jsem členem křesťanské strany za socialismu. Ono se lehce vyčítá, že v zájmu přežití strana kolabovala v rámci Lidové fronty. Ale málokdo zmiňuje, co znamenalo tehdy členství v Lidové

straně pro členy a jejich rodiny. Perzekuce v zaměstnání, nenávisťné posudky, šmírování a sledování, nemožnost studovat, cestovat, kdo z dnešních lidí si to dokáže představit? Většina členů místní organizace by Vám mohla podat osobní svědectví.

Osobně jsem zažil sjezdovou bitvu o „káčko“, která vyvrcholila rozpadem KDU ČSL a odchodem části politiků do TOP 09. Ono „káčko“ jim prostě přišlo v ateistickém státě jako příliš velký hendikep při budování politické kariéry.

Mám-li být upřímný, tak si vůbec nejsem jistý, jak to s tím „káčkem“ má nově zvolené vedení mladých „nových lidovců“...

Na vlastní kůži si zažívám názorové střety s místními pohany, pro které křesťan znamená člověk, do kterého si mohou volně kopnout a jeho povinností je nastavit druhou půlku. Nebo že křesťan může páchat jakékoliv zlo a stačí mu koupit si odpustek nebo se nechat vyzpovídat a má to vyřešené. Nikdo jim nevyšvětlil, že odpuštění má několik kroků od zpytování svědomí, upřímné lítosti, předsevzetí, vyznání hříchu po pokání a rozhřešení a že nejde udělat skokem „co jsme si, to jsme si“. Absolutně nechápou, co znamená současně nenávidět hřích a milovat hříšníka. Na druhou stranu jsou nevěřící, kteří tak nějak přirozeně srdcem chápou, co je správné. A ti právě od nás očekávají, že budeme morálními majáky tam, kde jim samotným odvaha postavit se zlu schází.

Jestliže každé 4 roky sestavujeme kandidátku pod hlavičkou KDU ČSL, tak si nehrajeme na nějaké straníky. Jsme lidé reprezentující farnost – názorově, lidsky, svými životními postoji. Každý farník má možnost kandidovat, spoluvytvářet volební program, obracet se s podněty na svého zastupitele/svou zastupitelku a čekat pomocnou ruku. Na druhou stranu máte samozřejmě plné právo vybrat si zastupitele z jiné kandidátky, pokud budete mít pocit, že se o naplnění Božího slova ve městě zaslouží víc. Že k vykopání kanálu nebo opravě silnice nepotřebuji Boží slovo? Hodně byste se mylili!

Čím završit mou úvahu? Rozhodně nevnímejte má slova jako mou předvolební agitku. Beze mě se bude svět točit stejnou rychlostí. Mám-li na nějakou osobnost upnout Vaši pozornost, pak je to ing. Helena Kunstová. Věřící, profesionál přes dotace a ekonomiku, vyzrálý člověk, křesťanská manželka a matka, skromná, pomáhá na všechny strany, odvážná, říká jasné ano, ano, ne, ne. Bude stát v čele kandidátky a nevím, kdo by po odborné a lidské stránce byl schopný a ochotný naši farnost reprezentovat lépe. Nemyslíte, že by byla skvělou místostarostkou města?

V Jaroměřicích n. Rok. 27. 5. 2026

MUDr. Tomáš Preininger

Benefiční klavírní koncert - poděkování

Děkujeme, že jste byli s námi!

Chtěli bychom z celého srdce poděkovat všem, kteří se zúčastnili 17. 5. 2026 Benefičního klavírního koncertu Justýny Černé pro Elenku a Jiříka v jaroměřickém kostele. Díky vaší účasti a štědrosti se nám podařilo vybrat neuvěřitelných 10 231 Kč. V následujícím týdnu návštěvníci kostela sv. Markéty a farníci z Jaroměřic nad Rokytnou a okolí přispěli částkou 2 156 Kč. Na účet každého z dětí bylo 24. 5. 2026 zasláno 6 500 Kč dárcovskou platformou Donio.

Děkujeme za úžasnou atmosféru.

Poděkování patří i jaroměřické farnosti a paní kastelánce, která umožnila a pomohla uskutečnit akci v kostele sv. Markéty.

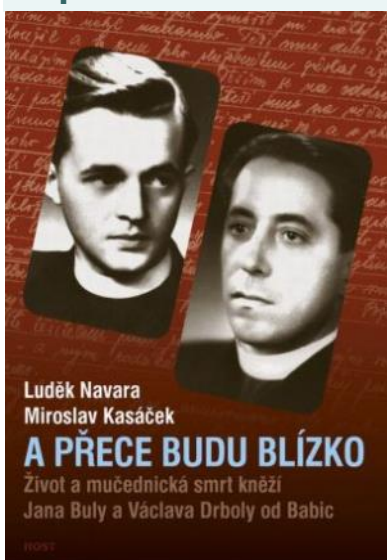
Děkujeme Kristýně Tomanové za to, že se zúčastnila s námi a zahrála krásné skladby.

Obrovský dík patří paní učitelce Marušce Čermákové Tomanové, která s nápadem na uspořádání akce přišla.

Děkujeme
Justýna Černá s rodinou

Zajímavá kniha

A přece budu blízko

Život a mučednická smrt páterů Jana Buly a Václava Drboly

Miroslav Kasáček, Luděk Navara

Je 30. dubna 1951. Pro mladého kněze Jana Bulu si do Rokytnice na Třebíčsku přijíždí tajná policie. Čeká ho mučení, zmanipulovaný soud, poprava. Stejný osud stihne i Václava Drbolu, kněze z nedalekých Babic, kde ozbrojení muži zastřelili tři místní funkcionáře MNV. Přestože Drbola i Bula jsou v době tragédie již ve vězení, budou za útok souzeni. Stejně jako mnoho dalších lidí: odsouzených nakonec bude více než sto, z toho jedenáct dostane trest smrti. Nové dokumenty ovšem ukazují, že oba kněží se pro své zásadové postoje dostávali do konfliktu s komunistickou mocí již od samého počátku. „Pán Bůh mi vyměřil krátký život. Ale věřím, že nebyl nadarmo,“ píše Jan Bula v posledním dopise před popravou 19. května 1952. Druhý den ráno jej na dvoře jihlavské věznice pověsí. Je mu pouhých jednatřicet let. Jeho matka Marie Bulová bude chodit už do konce života v černém... V září 2011 katolická církev zahájila kanonizační řízení Václava Drboly a Jana Buly, v červnu 2026 jsou oba prohlášeni za blahoslavené.

Informace z pastorační rady - 6. 5. 2026

Přítomni: otec Tomáš, otec Václav, Marie Čermáková Tomanová, Jiří Šplíchal, Miloš Jansa, Jana Krejcarová, Slávek Večeřa, Lenka Žáková

Omluveni: Marie Chaloupková, Alexandra Maňurová

Pastorační radu jsme zahájili krátkou modlitbou. Otec Tomáš nás seznámil s dokončováním relikviáře, kdy ostatky budou k vidění v sobotu 6. 6. v Brně. K nám do kostela se relikviář dostane na podzim.

V neděli 7. 6. bude mše svatá v Lukově, kterou zajišťuje farnost Moravské Budějovice. V řešení je kaple sv. Josefa k instalaci výstavy.

Zážitková hra Nepřemožení byla spuštěna 30. 4. v okolí zámku a v zámecké zahradě. Naším úkolem je propagace této hry.

Miloš Jansa popsal své pocity úbytku věřících v našem kostele. Jeho myšlenka byla získávat učedníky. Zaměřil se na oslavu Slavnosti Ducha svatého. Jeho myšlenkou bylo Te Deum, nověna o Duchu svatém - vyzvat lidi k modlení se nověny.

V předvečer slavnosti Ducha svatého proběhl v třebičské farnosti program pro mladé včetně přespávání. Proběhlo také děkanátní setkání v Bazilice, a to ve dnech 23. 5. a 24. 5.

Měli bychom najít někoho na poučení snoubenců. Důležité sdělit, co po takovém člověku chceme. Školení, literatura, kontakt na někoho, kdo už to dělá. Dobré by bylo, aby to byli lidé ve dvojici. Tipy: Krejcarovi, Pokorní, Čechovi... Důležité je vytipovat

koho zvolit, vybrat. Přístup snoubenců je různý, většinou už spolu žijí. Poučení snoubenců by mělo být povzbuzením přátelskou formou. Úkolem církve je snoubence vést. U nás se letos konalo 15 svateb, což je způsobeno i místem a vzhledem našeho kostela.

Biskup Pavel Konzbul povolil křty v den svatby, není problém křtít mimo Velikonoce.

Veronika Lojdrová organizuje program pro děti z náboženství.

Maminky si přejí příměstský tábor. Dobré by bylo vymyslet program. Zeptat se na katechezi, domluvit kdo to povede, kdo má zájem, kdo ponese zodpovědnost. Je potřeba zajistit bezpečnost, pojištění. Riziko nese farář. Přijede pan farář z Mamre, je potřeba zjistit právní zodpovědnost. Případně se zeptat Vítka Oplatka, který je zaměstnancem Katolického gymnázia a má podklady k organizaci příměstských táborů. Trestně právní odpovědnost by mohlo nést sdružení. Stanovy, valné hromady, účetnictví. Je potřeba se domluvit s maminkami, je důležité vytvářet společenství.

Zvažuje se dovybavení kostela promítací plochou. Bylo by dobré mít k dispozici plátno, dataprojektor, kde se zveřejní modlitba. Zatím je však malá účast. Plocha by se ale využila i při dětských mších.

Mluvili jsme i o žalmech, aby měli věřící k dispozici text, jak tomu bývalo dříve.

Otec Václav zakončil radu závěrečným požehnáním.

Teologický kurz 2026-27

Informace a přihlášky do 13. 9. 2026 na kc.biskupstvi.cz

Osobní rozhled
Duchovní život
Služba v církvi
Společenství

Brněnská diecéze
DKC

Kostel sv. Markéty, Jaroměřice nad Rokytnou

VEČERY NA TERASE
S MOŽNOSTÍ OBČERSTVENÍ

pátek
26. 6.
18:00 - 21:00

SKUPINA JA.RO
200 Kč

pátek
28. 8.
18:00 - 21:00

CIMBÁLOVÁ MUZIKA RATHAN
200 Kč

PRODEJ VSTUPENEK NA MÍSTĚ
v případě špatného počasí se akce nekoná

Ochutnávka vín 2026

V sobotu 25. dubna Lidový dům po roce opět ožil již tradiční akcí pořádanou pod hlavičkou naší farnosti a místní organizace KDU ČSL – ochutnávku vín. Ani se nechce věřit, že již po sedmnácté! Od roku 2008 jsme vynechali pouze v covidových letech, kdy ani poctivá vnitřní desinfekce nebyla považována za ochranu proti šíření infekce.

18 let – celá jedna generace dětí mezitím odrostla. A postupně se přidávají k původním starším organizátorům. Za ty roky jsme již vychytali všechna organizační úskalí včetně každoročního adrenalinu, kdy týden před akcí mám doma pár desítek lahví a poslední opozdílci mi přinášejí vzorky večer před konáním akce. Ale vždycky to nějak vyjde – takřka k dokonalosti. Ale na tu jsme si nikdy nehráli. Chceme, aby lidé poseděli, pobavili se, důstojně popili, zazpívali si a nechali za sebou běžné každodenní starosti. Žádná bodování, oficiální hodnocení, komise. Nejlepším oceněním jsou vyprazdňující se lahve vesměs kvalitních vín od místních i vzdálenějších vinařů. Jedině my u nalévacího stolu víme, kdo z vinařů bývá první „na dně“.

A zde je na místě a od srdce upřímné poděkování všem, kteří vesměs pravidelně přispívají sponzorsky svými vzorky vín. Bez jejich celoroční namáhavé práce a bez jejich štěrnosti by se žádná taková akce nemohla konat. Vzpomeňme na ně v našich modlitbách – za počasí, za úrodu, ať jim Pán Bůh žehná.

108 vzorků – červená, bílá, perlivá, mešní, suchá, polosuchá, polosladká, sladká, pozdní sběry, výběry z hroznů, vína s přívlastkem, moravská zemská vína takřka všech známých, ale i exotických odrůd. Přesně tolik, aby uspokojily chuťové buňky účastníků a aby bylo možné akci večer v počestnosti ukončit.

K tomu pohoštění – kdo nejedl „naši“ škvarkovou pomazánku, ten má důvod k upřímné lítosti.

Cimbálová muzika Rathan obklopená našimi pěvci vytvářela atmosféru, kterou zažijete málokdy a málokde.

Jediné, co ještě nedokážeme vychytat, je počasí. Jako naschvál po studeném jaru přišlo pár teplých slunečných dní, což pro nás to znamená, že řada lidí dá přednost práci na zahradě nebo výletům s rodinou.

Ale i tak necelá stovka návštěvníků určitě nelitovala, že sobotu vyhradila právě pro ochutnávku vín. A všichni společně se těšíme za rok – po osmnácté.

MUDr. Tomáš Preininger

Jak jsme s mládeží objevili obyčejnost Ducha svatého

„Po těch slovech na ně Ježíš dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého!“ (J 20,22)

„Prosím, budeme se dneska večer dívat na film Barbie?“ prosí mě na farní víkendové akci skupina patnáctiletých mladých lidí. „Spíš ne,“ odpovídám. „Dnes večer se raději podíváme na to, jak je Duch svatý dobrý.“

Stoupáme pak na vrchol vysokého a strmého kopce, který je nedaleko. Nemám jasný plán, co budeme dělat. Pomalu zapadá slunce. Na vrcholu se zastavíme u plochého kamene. Postupně si na něj každý sedne, a my ostatní se za něj modlíme vlastními slovy. Trochu neohrabaně. Pokládáme u toho na sebe ruku. Občas se smějeme.

Fouká studený vítr, začíná se stmívat. Ale nikdo najednou nechce, aby ten večer skončil, nikdo se už nechce dívat na film Barbie. Modlíme se spolu úplně obyčejně, nikdo nemá vidění, ani nikdo nezačne levitovat. Ale všichni cítíme, že se dotýkáme něčeho, co nás přesahuje, každý má své místo, každý je důležitý. Možná, že to je Duch svatý, říkám. Díky, že už víme, že ho můžeme mít rádi, říkají oni. Později pak o něm sami budou povídat jiným mladým lidem.

Modlitba a vnímání Ducha svatého může znamenat otevírání náruče. Nejprve ji Bůh otevírá nám, potom my Bohu. A když čteme Skutky apoštolů, vidíme, že Duch svatý vede křesťany v dějinách k tomu, aby nakonec i oni otevírali svou náruč všem. Způsobí, že Petr stoluje u pohana Kornélia, Pavel zjistí, že není třeba požadovat obřizku. Duch svatý tedy otevírá náruč. Vytváří prostor, kde každý může být (na chvíli) středem pozornosti, je kamenem, na který si může na chvíli sednout každý, aby slyšel povzbuzení, aby zažil blízkost, aby druzí mluvili o jeho darech. První způsob, jak se modlit s Duchem svatým, může být zcela konkrétní fyzické otevírání náruče.

Modlit se k Duchu svatému může znamenat také dívat se na úplně obyčejné věci ve svém okolí. Byla to obyčejná uplácená hlína, ze které se podle biblického příběhu vdechnutím Božího Ducha stal člověk. Je to úplně obyčejná bílá oplatka, ze které se podle víry katolických křesťanů stane při mši svaté působením Ducha svatého Boží tělo. Je to úplně obyčejný večer a obyčejný kámen a obyčejná skupina 15 mladých lidí, ze kterého se stane neobyčejný večer, který nemá skončit. Modlit se o Ducha svatého může znamenat modlit se o proměnu očí, abych v obyčejnosti a všednosti dokázal vidět Boží přítomnost.

A to jsou jen dva střípky. Přál bych každému, aby poznal to, co skupina mladých lidí ten večer na hoře Blaník. Že mohou mít rádi Ducha svatého. A možná ještě mnohem víc.

(převzato z www.vira.cz)

Malé zamyšlení nad malou cedulkou

Při návštěvě některých kostelů jsem si všiml světlejších obdélníčků na lavicích, na místě, kam se odkládají zpěvníky. Dozvěděl jsem se, že na tomto místě bývaly mosazné cedulky, se jmény těch, kteří tam sedávali jako „štamgasti“, měli tam vlastně takové rezervé. Tyto způsoby byly časem zavrhnuty a cedulky odstraněny. Od určité doby pozoruji, že lidé na bohoslužbách ubývá, a podle bílých hlav, které převažují, předpokládám, že se tato situace zatím měnit nebude. Proto jsem se modlil za to, aby místa po nás v těchto lavicích nezůstala prázdná, ale aby je zaplnili naši potomci. A tak si říkám, že to nebyl zas tak špatný nápad s těmi cedulkami, a že by bylo pěkné, kdyby jednou po našem odchodu na věčnost naši vnuci, pravnuci, našli v kostele takovou cedulku a viděli by, že tady sedával náš děda, praděda s babičkou. Snad by to cítili jako náš odkaz pro ně a svůj závazek vůči nám, že ta místa mají být obsazena.

Aneb dědictví otců zachovej nám Pane, nedej zahynouti nám ni budoucím.

Dědictví předků zachovej nám Pane.

Kdo byli naši předci, co o nich víme? Jak žili, čím se zabývali, jak mluvili? A stačilo by jen se podívat tak dvě generace zpátky. Jestlipak by mladá generace věděla o čem je řeč, kdyby slyšeli jejich rozmluvu? Ve všech vesnicích v okolí se mluvilo jen nářečím. Zapátral jsem ve vzpomínkách a chtěl bych Vám jen trochu pootevřít dveře do nedávné minulosti. Abyste alespoň nahlédli, protože za dvě tři generace toto všechno odejde do neznáma.

Vod dětvi sem béval vo prázdninách a každé volné čas ho bábičke a ho děde v Příspě. Měli jenom malé barák, ale každé barák, i malé, měl vrata. Te když se vtevřele, přišlo se do forhóza, a tam stál žebříňák. To bel vůs, které tahale krave. Ho toho žebříňáko bévala malá, ale moc důležitá věc. To bel šlajf. Když se jelo s kopca, muselo se vic nebo miň šlajfovati. A to podle toho, z jak prudkyho kopca se jelo. To už děda musel mít furt v merko. A teď se zase vrátíme spátky. Z forhóza se šlo do kuchyně. Ta bela jen skromně vebavená. Ho zdi stál stul, na něm bel vixlajvant a ho něho stále dva seslike. Pak kavalec a vchod do komore. Tam ale nebeli dveři, bábička tam měla forhaňk. Na zdi visele hodine s cágrem. Dál tam belo štokrdle, to mělo vodklápěci vršek a v tom bel lavór. To když se nekdo potřeboval homet. V roho stály kachlovy kamna, te když nekdy kóřele, tak se muselo pořadně veluftovat a začit znova. A ještě tam bel kredenc a to je všechno. Jinak jsme se měli celkem dobře. Hlad jsme nikdá neměli. Ale beli jsme spokojeni, když jsme nekdy měli jen šterc. Jindá bel zase kchél nebo šmorn. Občas nám bábička kópila take nejakó sladkost. Třeba cukyrke nebo harmuničke. Když měl ale negdo narozenine nebo belo posvíceni, tak bévala

větši hojnost. Při narozeninách bévalo na stole pečeny maso, chleba, kysely vokurke a samozřejmě kubluft. Pivo, sódovke a jiny věci. Pak přišli vinšovati aji známi, většinou nesli pugét a kořalko. Tak beli pozvani ke stolo, chvilo se žinyrovali, a pak teda že na chvilko, že aspoň vokoštujó. Za chvilo se zbihli, poděkovali a že jim to šmakovalo a zase šli. Před posvícenim se muselo ale všade hodělat pořadné ordnung. Natřit vrata, veličet a všechno vegruntovat. Zkrátka aby belo všechno v richtiko. Abe lidi nepomlóvali a abe nebela vostuda. Bábička měla v kuchyni všechno pořadně vegruntovany. Po vobědě řekla bábička dědovi: “dódo, dej děckám na kolotoč“. Dóda vetáhl šrajtoflo, dal každymu dvacet korun a už jsme zdrhali. Sami se potom veštafirovali a šli na špacir na náves povekládat si ze známéma.

Ale jak se říká, každé den není posvíceni. Za chvilo už tady zase bele všedni starosti. Bábička už zase prala v trokách a na valše. Na dvoře měla nataženy šňure na prádlo a v košíčko připraveny klupne. Pak už se začale postupně věšati postlaňke a potom všechno vostatni prádlo.

Když se mělo mlátět vobili, tak se napřed na roli pozbírale bubáke. Všechno se to svezlo a vepučila se mlátička a už se mlátělo. Vobčas se ale stalo, že eště nekery vobili nebelo suchy, tak se muselo napřed usušit, ale to už zase bela mlátička pryč. Tak bábička ten zbytek hoděla ve forhózi na zem, vzala cep a ten zbytek vemlátila cepem. Ale nédřiv vovedvěla vrata, abe bel průvan, a ten vefókal te pleve, a tem se to vobili večistilo. Bez průvanu to nešlo, to be nemělo vert. Takže já jsem eště veděl, jak se mlátělo cepem. To vemlátěny obili se muselo eště dosušovat, rozprostřelo se v menši vrstvě a vobčas je přehazovali. Bela na to taková speciální lopata, ta bela veřezávaná, celá ze dřeva. Děcka si s ňou ráde hraly. Ale to nebelo dědovi moc recht. Dycky když jo potřeboval, tak brblal „kam to te děcka zase zašantročely“. Na to mlátičko měly ti zemědělci nejaké rozpis, kdo a v jakym terminu si jo vepučí. Když to ale zrovna dědovi na ten termin nejak neštimovalo, tak si to tam s nekém vehandloval, tak abe bely všichni spokojeni.

Když šla bábička dojit krave, vzala stoličko a hrotek, sedla si ke kravě a dala se do práce. Ale negdy se stávalo, že ta krava, ta mrcha jedna, ho toho tak mlátila tem vocasem, že dávala naší bábičke přes hubo. Bábička ji tam potom venadala a musela ji ten vocas hovázati k noze. A pak už zase belo všechno v richtiko.

A život na vsi? Takové typické bod je kaplička. Tam choděla Kaderka třikrát denně zvonět. Ale když negdo homřel, tak eště homeráckem.

(pokračování na stránce 10)

Pak pozůstali vobědnali autobus pro lidi, kteří chceli na ten funus jet. Po funusi si nekeři stačili eště nakópit, ale museli se hodně tumlovat, abe jim ten autobus nehojel.

Ta paní Kaderová, to bela bábička toho pana Kadere, co sem jezdi na chalupo, které má ho kostela. Její dcera si vzala Majera, a ten choděl do kravina vartovat. V době, kdy eště nebel vobecni rozhlas, tak se vebubnovávalo, ale to už já jsem nezažil, to mi vekládala maminka. Ta to eště zažila. Bubenik, pak Šmíd, dostal na vobci listino s tém, co belo potřeba vehlásset, a choděl po vsi a začal bubnovat, a až se sešli lidi, přečtl to hlášení, a pak šel zase dál.

Me děcka jsme v zimě jezdili hlavně na sáňkách. Jezdili jsme přes všechny hrbe a vémole, až bele te sáňke cely zhuntovany. A kolikrát u toho holetěl i nějaké kramflek.

Když bévaly tuhy zime, to se musela vzít pořádná beranica, štucl a silny fusakle. V letě jsme si hraly s puckó nebo choděly na rybe. Voblíbená zábava také bela, že jsme si hraly ve stuze. Zkrátka to nebelo jako dneska, me jsme pořád negde lundaly.

Tak to je jen malá, neuměle sepsaná ukázka ze života na vsi. Omlouvám se všem zarputilým češtinářům, že jsem tento článek psal foneticky. Protože kdyby to bylo psáno spisovně a s ohledem na pravopis, tak by to ztratilo tu „patinu“. Jestli někoho zaujalo toto nářečí, tak Vám mohu dát tip na pěknou písničku v hanáctině, která je skoro totožná s našim nářečím. Tu si můžete vyhledat pod názvem Yvonne Přenosilová – Boty proti lásce – hanácky.

P.S. V katedrále svatého Víta v Praze byl jeden z průvodců z hanáckého kraje, a ten na požádání návštěvníků odvyprávěl výklad po hanácku. Myslím, že tady mají naši průvodci další příležitost k zpestření prohlídek.

Pak také můžete vidět praktickou a vynikající ukázkou bohatého sortimentu zemědělských strojů a náradí v Rolnickém muzeu v Přílozanech u pana Z. Kopečka (mimo zimní období).

Karel Kříž

DOMOV PRO SENIORY HOSTIM, p. o.

Domov pro seniory Hostim, je příspěvková organizace Jihočeského kraje. Poskytujeme služby osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu chronického duševního onemocnění a osobám s různou formou demence.

Hledáme do svého týmu kolegu/kolegyni na pozici
Vedoucí sociálního úseku

Náplň práce

- vedení a metodické řízení sociálního úseku (tým sociálních pracovníků, pracovníků v sociálních službách a souvisejících agend)
- zajišťování sociální práce se seniory, včetně individuálního plánování a podpory klientů
- jednání se zájemci o službu a jejich rodinami, vedení sociálního šetření, příjem klientů
- spolupráce s veřejnými opatrovníky, obcemi, nemocnicemi a dalšími navazujícími službami
- zajištění administrativy související se sociální službou (evidenční, dokumentace, výkaznictví)
- spolupráce na nastavování a kontrole kvality poskytované služby, interních postupů a standardů
- účast na poradách vedení, koordinace spolupráce napříč úseky (zdravotní, přímá péče, provoz)

Požadujeme

- odbornou způsobilost pro výkon sociálního pracovníka (kvalifikace a vzdělání dle zákona 109/2006 Sb.)
- minimálně 3 roky praxe v oblasti sociálních služeb (výhodou praxe s obdobnou cílovou skupinou)
- zkušenost na řídicí/koordináční pozici výhodou
- velmi dobré organizační schopnosti, samostatnost a zodpovědnost
- komunikační a vyjednávací dovednosti, empatický a profesionální přístup
- uživatelskou znalost práce na PC (MS Office), práce s dokumentací
- trestní bezúhonnost
- řídicí průkaz sk. B

Nabízíme

- smysluplnou práci v pobytové sociální službě pro seniory
- stabilní zaměstnání u příspěvkové organizace
- možnost dalšího vzdělávání
- pracovní poměr na plný úvazek
- nastup: dohodou
- platové zařazení: dle platových platových předpisů
- benefity: 5 týdnů dovolené, stravování, FKSP, vzdělávání, supervize

Místo výkonu práce

Domov pro seniory Hostim, příspěvková organizace
Hostim 1, 671 54

Jak se přihlásit

Zašlete prosím:

- strukturovaný životopis
- motivační dopis

na e-mail: info@domovhostim.cz

Případné dotazy: Mgr. Petr Jaisík, ředitel, tel. 608 710 048

Uzávěrka přihlášek: 3.6.2026

Domov pro seniory Hostim, příspěvková organizace, si vyhrazuje právo výběrové řízení kdykoliv zrušit nebo neprovést žádného uchazeče.

Adresa: Hostim 1, 671 54 HOSTIM
Bankovní spojení: Komerční banka, a.s.
Č. účtu: 29633741/0100
IČ: 45671761

Telefon: (+420) 608 710 048, (+420) 515 258 057
E-mail: reditel@domovhostim.cz
Web: www.domovhostim.cz
zřizovatel: [jihomoravsky kraj](http://jihomoravsky.kraj.cz)
Organizace je zapsána v Obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl Právní účtka 1222

KOSTEL SV. MARKÉTY
JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU

KONCERTY

*v barokní perle Vysočiny
do léta 2027*

- 17. 5. • **BENEFIČNÍ KONCERT**
pro postižené děti Elenku a Jiříka
hrála Justýna Černá
- 13. 6. • **GOOD WORK**
inspirativní skupina 25 členů
- 7. 11. • **BENEFIČNÍ KONCERT
NA VARHANY PRO VARHANY**
Jaroslav Nepilý – koncertní varhaník
- 12. 12. • **TOMÁŠ KLUS - Vánoce 365**
akci pořádá Mgr. Martin Husa - EM Space Realty
- 30. 12. • **ZVONKY PRO RADOST**
ZUS Hrotovice
- 15. 1. • **PETR BENDE**
host: Skřivánci - dětský pěvecký sbor při ZŠOB

Další plánované akce:

- 26. 6. skupina JARO na terase
- 17., 18., 24., 25. 7. Kostel ve tmě - noční prohlídky kostela
- 1. 8. a 8. 8. Slavnostní koncerty festivalu Petra Dvorského
- 28. 8. Cimbálová muzika Nathan na terase
- 25. 10. Musica animata a Malý smyčcový orchestr Třebíč
koncert k slavnostnímu umístění reliéfu 1. řub. a.v. Třebíč
- 19. 12. Adventní rozjímání dětí a učitelského pěv. sboru
akci pořádá město Jaroměřice nad Rokytnou

ZAHÁJENÍ PŘEDPRODEJE VSTUPENEK SLEDUJTE
NA WEBU www.kosteljaromerice.cz A SOC. SÍTÍCH

Něco pro děti

TIP MĚSÍCE: ČERVEN

LOŽKA DŮVĚRY

Ježíš je s Tebou v každé chvíli života. Když máš radost, ale i tehdy, když máš třeba strach. Představ si, jaký strach museli učedníci zažívat, když kolem zúřila bouřka a oni se ocitli na lodi uprostřed vln. Nebyli ale sami. Byli s Ježíšem. Ježíš je v klidu a zůstává stále na blízku. Je i na Tvé loďce. Můžeš mu naplno důvěřovat.

Pomůcky

papír, tužka, nůžky,
modrý šátek (symbol vody)
svíčka

Další aktivity

Děti chodí po místnosti jako loďky. Katecheta říká:

- Klidné moře → pomalu plují
- Vítr → začnou se naklánět
- Velká bouře → vlní se, dávají pozor, aby do sebe nenarazily
- Ticho → všichni úplně znehybní a ztichnou

S menšími dětmi zahrajeme bouři:

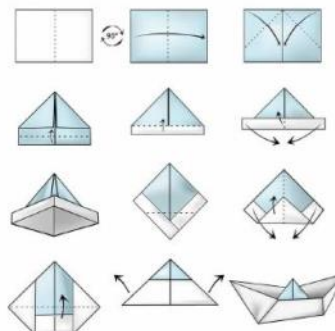
- jemný vítr (šustění rukama),
- silnější vítr (dupání),
- vlny (tleskání do stehů),
- bouře (vše dohromady).
- utišení (naprosté ticho a nehybnost)

Úvod do modlitby:

Vyjdeme z evangelia o utišení bouře (Mk 4,35-41).

- Jak si myslíš, že se učedníci cítili, když začala bouře?
- Proč asi měl Ježíš odvalu spát, i když byla velká bouřka?
- Co bys dělal/a ty, kdybys byl na té lodi?
- Myslíš, že Ježíš slyší i dnes naše volání o pomoc?

Každé dítě si na papír napíše nebo nakreslí, kde potřebuje Ježíši důvěřovat nebo čeho se bojí. Potom si z tohoto papíru poskládá papírovou lodičku.

Zakončení modlitby

Děti pokládají své lodičky kolem svíce, která je umístěna na modrém šátku. Během aktivity je možné pustit např. píseň Océany.

Původní námět: Jana Miškovská; návod na skládání lodičky pro sikulky.cz; kc.biskupstvi.cz/tip-pro-modlitbu

Pořad bohoslužeb

25. týden		15. - 21. června 2026	
Pondělí 15. 6.	sv. Vít		
Úterý 16. 6.	sv. Benon (Zbyněk)		
	18:00	Jaroměřice	- za Marii a Františka Janů a za živou a zemřelou rodinu <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 17. 6.	sv. Řehoř Barbarigo		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek 18. 6.	sv. Marina		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání - 15. 6. 32 let výročí od úmrtí P. Jana Podveského <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 19. 6.	sv. Jan Nepomuk Neumann, sv. Romuald		
	19:00	Jaroměřice	- na společný úmysl
Sobota 20. 6.	sv. Silverius		
Neděle 21. 6.	12. NEDĚLE V MEZIDOBÍ <i>Sbírka na charitativní účely</i>		
	8:00	Myslibořice	- volný úmysl
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Františka Janouška, manželku, dvoje rodiče a vnuka Marka - za rodiče Karšulínovy a živou a zemřelou rodinu - za manžele Špačkovy a syny
	19:00	Jaroměřice	- za farnost
26. týden		22. - 28. června 2026	
23. 6.	sv. Josef Cafasso		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 24. 6.	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek 25. 6.	sv. Vilém, st. Ivan		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání - 24. 6. výročí 106 od narození P. Jana Buly <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 26. 6.	sv. Jan a Pavel		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Sobota 27. 6.	sv. Cyril Alexandrijský		
Neděle 28. 6.	13. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		
	8:00	Myslibořice	- za živou a zemřelou rodinu Doležalovu
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za živou a zemřelou rodinu Dohnalovu a Jenerálovu - za Bohumila Krátkého, manželku a sourozence
	19:00	Jaroměřice	- za farnost

27. týden		29. června - 5. července 2026	
Pondělí 29. 6.	Slavnost sv. Petra a Pavla		
Úterý 30. 6.	sv. prvomučedníci římskí		
	18:00	Jaroměřice	- za Bohuslava Beneše a živou rodinu
Středa 1. 7.	sv. Theobald (Děpolt)		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
2. 7.	sv. Ota		
	15:30	Myslivořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 3. 7.	Svátek sv. Tomáše <i>První pátek v měsíci, návštěva nemocných, večer po mši svaté adorace a svátostné požehnání</i>		
	14:30	Příložany	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- na společný úmysl
Sobota 4. 7.	sv. Prokop		
Neděle 5. 7.	DEN SLOVANSKÝCH VĚROZVĚSTŮ <i>Křestní neděle/ Sbirka na opravy a podporu pastorace</i>		
	8:00	Myslivořice	- volný úmysl
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za manželku Marii a celou rodinu Životovu - za bratra Josefa Svobodu k 90. výročí narození a 5. výročí úmrtí a jeho rodiče
	19:00	Jaroměřice	- za farnost
28. týden		6. - 12. července 2026	
Úterý 7. 7.	sv. Wilibald		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl
Středa 8. 7.	sv. Kilián		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek 9. 7.	sv. Veronika Gulianiová		
	15:30	Myslivořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 10. 7.	sv. Amálie (Libuše)		
	19:00	Jaroměřice	- na společný úmysl
Neděle 12. 7.	15. NEDĚLE V MEZIDOBÍ - Pouť ke cti sv. Markéty - zpívá chrámový sbor		
	8:00	Myslivořice	- volný úmysl
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za dceru Radku, celou rodinu Dvořáčkovu a Pokorných - za manžela, dvoje rodiče, děti, sestřičky, přízeň a duše v očistci - za Jana Vyskočila, rodiče, bratry, příbuzné a za duše, na které nikdo nepamatuje
	19:00	Jaroměřice	- za farnost

29. týden		13. - 19. července 2026	
Pondělí 13. 7.	sv. Jindřich		
Úterý 14. 7.	bl. Hroznata, sv. Kamil de Lellis		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl
Středa 15. 7.	sv. Bonaventura		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek 16. 7.	Panna Maria Karmelská		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání - 14. 7. 124 výročí narození P. Josefa Toufara <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 17. 7.	sv. Česlav a Hyacint		
	19:00	Jaroměřice	- na společný úmysl
Sobota 18. 7.	sv. Emilián		
Neděle 19. 7.	16. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		
	8:00	Myslibořice	- za Jindřicha Čermáka, manželku a celou rodinu
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za farnost
30. týden		20. - 26. července 2026	
Pondělí 20. 7.	sv. Eliáš		
Úterý 21. 7.	sv. Vavřinec Brindisi		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl
Středa 22. 7.	Svátek sv. Marie Magdalény		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek 23. 7.	Svátek sv. Brigity		
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 24. 7.	sv. Kristina		
	19:00	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Karla Polického, manželku a syna
Sobota 25. 7.	Svátek sv. Jakuba apoštola		
Neděle 26. 7.	17. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		
	8:00	Myslibořice	- volný úmysl
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Marii Jansovu, manžela Ervína, dceru Marii a duše v očistci
	19:00	Jaroměřice	- za farnost

31. týden		27. července - 2. srpna 2026	
Pondělí 27. 7.	sv. Gorazd a druhové		
Úterý 28. 7.	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl
sv. Nazarius a Celsus			
Středa 29. 7.	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
sv. Marta, Marie a Lazar			
Čtvrtek 30. 7.	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
sv. Petr Chryzolog			
Pátek 31. 7.	19:00	Jaroměřice	- volný úmysl
sv. Ignác z Loyoly			
Sobota 1. 8.	sv. Alfons z Liguori		
Neděle 2. 8.	18. NEDELE V MEZIDOBÍ <i>Křestní neděle/Sbirka na opravy a podporu pastorace</i>		
	8:00	Myslibořice	- volný úmysl
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za farnost
32. týden		3. - 9. srpna 2026	
Pondělí 3. 8.	sv. Lýdie		
Úterý 4. 8.	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl
sv. Jan Maria Vianney			
Středa 5. 8.	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Posvěcení římské baziliky Panny Marie			
Čtvrtek 6. 8.	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání - 3. 8. – 75 let výročí od popravy P. Václava Drboly a Františka Pařila <i>po mši svaté tichá adorace</i>
sv. Svatěk Proměnění Páně			
Pátek 7. 8.	sv. Kajetán, sv. Sixtus II. a druhové <i>První pátek v měsíci, návštěva nemocných, večer po mši svaté adorace a svátostné požehnání</i>		
	14:30	Příložany	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za Antonína Kalába, rodiče a rodinu Košákovu
Sobota 8. 8.	sv. Dominik		
Neděle 9. 8.	19. NEDELE V MEZIDOBÍ		
	8:00	Myslibořice	- za Vladimíra Fišera a rodinu
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za zemřelého bratra Jana a zemřelou sestru Janu - za rodinu Dobešovu, Pánkovu, Pokorných a Procházkovu - za živou a zesnulou rodinu Sobotkovu, Křivanovu a Haylock
	19:00	Jaroměřice	- za farnost

Informační leták farnosti

Redakční rada

P. Mgr. Tomáš Holcner,
e-mail: tomas.holcner@seznam.cz,
mobil: 777831550

Mgr. Marie Čermáková Tomanová,
e-mail: kremca79@gmail.com
mobil: 608558266

Ing. Marcela Životová
e-mail: zivotovamarcela@seznam.cz
mobil: 776265551

Ivo Resl,
e-mail: iiresl@seznam.cz
mobil: 607808609

Tisk nezištně zajišťuje:

tiskařik.cz

+420 608 477 864

Jaroměřice n.R.

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL

PETRA DVORSKÉHO

28.
ROČNÍK

1. - 8. srpna 2026

- 1. SRPNA** ZAHAJOVACÍ OPERNÍ GALAKONCERT
Zahraniční sólisté za doprovodu orchestru - diriguje Norbert Baxa.
JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU, Kostel sv. Markěty
- 2. SRPNA** CIGÁNSKÍ DIABLI a Jaroslav Svěcený
Spojení temperamentní energie souboru Cigánské Diabli s mistrovskou virtuozitou hostjity Jaroslava Svěceného.
NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, Horácká galerie
- 3. SRPNA** ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ
Nadčasové dílo Antonia Vivaldiho Čtvero ročních období ožije v interpretaci Virtuosi Pragenses.
ZDĀR NAD SĀZAVOU, Kostel sv. Jana Nepomuckého
- 5. SRPNA** OPERNÍ HVĚZDY ZÍTRKA
Prezident festivalu Peter Dvorský představuje nejlepší mladé operní pěvce současnosti - diriguje Branko Ladič.
JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU, Zámek, Sál předků
- 6. SRPNA** KOUZELNÝ VEČER S MOZARTEM
Večer se symfonickou a operní hudbou W. A. Mozarta.
TŘEBÍČ, Bazilika sv. Prokopa
- 7. SRPNA** LUBOMÍR BRABEC
Kytarový virtuos Lubomír Brabec představí španělský repertoár v unikátním spojení kytary a vokálu.
VALEČ, Zámek, Historický sál
- 8. SRPNA** FELIX SLOVÁČEK
Výběr největších hitů klarinetisty a saxofonisty Felixe Slováčka za doprovodu orchestru - diriguje Martin Peschík.
JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU, Kostel sv. Markěty

Více informací a předprodej vstupenek:
www.peterdvorsky.com

GENERÁLNÍ PARTNER

Kraj Vysočina

HLAVNÍ PARTNEŘI

SKUPINA ČEZ

PARTNEŘI

KŘESŤANSKÝ MULTIŽÁNROVÝ FESTIVAL

KEFASFEST

ROSA COELI, DOLNÍ KOUNICE
19.-21.6.2026

Pavel Čadek Pekař
Tali Pavel Helan
Šimon Bilina KAMIS
A tak... Cimbálová
muzika Modruša

www.kefasfest.cz

FARNOST JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU VÁS SRDEČNĚ ZVE

12.7.2026

POUŤ KE CTI SV. MARKĚTY

PATRONKY KOSTELA

9:25 ROZEZNĚNÍ HISTORICKÉHO ZVONU
SV. MARKĚTY

9:30 SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ
S DOPROVODEM CHRÁMOVÉHO SBORU KOSTELA

PO MŠI SVATÉ MOŽNOST PŘÁTELSKÉHO POSEZENÍ NA TERASE KOSTELA